

KOMUNIKAT METROPOLITY KATOWICKIEGO NA IV ŚWIATOWY DZIEŃ UBOGICH 2020

Drodzy Diecezjanie! Bracia i Siostry!

W niedzielę 15 listopada po raz czwarty obchodzić będziemy Światowy Dzień Ubogich zapoczątkowany przez papieża Franciszka. Słowo przygotowane na tegoroczną okoliczność skoncentrowane jest wokół polecenia z Księgi Mądrości Syracha - „wyciągnij rękę do ubogiego” (Syr 7,32).

Czynię swoimi słowa Ojca Świętego, który podkreśla, że „wyciągnięcie ręki jest znakiem: to znak, który natychmiast przywołuje do bliskości, solidarności i miłości. W ostatnich miesiącach, w których cały świat był jakby przytłoczony przez wirusa przynoszącego ból i śmierć, zniechęcenie oraz zagubienie, ileż wyciągniętych rąk mogliśmy widzieć! Wyciągnięta ręka lekarza, który przejmuje się każdym pacjentem, starając się znaleźć właściwe lekarstwo. Wyciągnięta ręka pielęgniarki i pielęgniarza, którzy nie patrząc na godziny pracy, zostają, aby troszczyć się o chorych. Wyciągnięta ręka tych, którzy pracują w administracji i organizują środki, aby ocalić jak najwięcej ludzkich istnień. Wyciągnięta ręka aptekarza, realizującego tak wiele próśb, wystawiając się jednocześnie na ryzykowny kontakt z ludźmi. Wyciągnięta ręka kapłana, który błogosławi ze ściśniętym sercem. Wyciągnięta ręka wolontariusza, który pomaga tym, którzy żyją na ulicy, ale też i tym, którzy mają dach nad głową, ale nie mają co jeść. Wyciągnięta ręka kobiet i mężczyzn, którzy pracują, aby zapewnić konieczne usługi i bezpieczeństwo. I jeszcze wiele innych wyciągniętych rąk, które moglibyśmy tu wyliczać, aż do skomponowania litanii dobrych dzieł. Wszystkie te ręce rzuciły wyzwanie zarazie oraz strachowi, aby dać wsparcie i pociechę”.

Pragnę podziękować tym wszystkim, którzy w tym trudnym czasie wyciągają rękę w geście pomocy i solidarności. W Światowy Dzień Ubogich dziękuję szczególnie organizacjom społecznym i wspólnotom kościelnym, działającym na rzecz najbardziej potrzebujących na terenie archidiecezji katowickiej.

Wdzięcznością i modlitwą obejmuję wszystkie inicjatywy podejmowane w duchu miłości i braterstwa przez zgromadzenia zakonne, stowarzyszenia, grupy wolontariuszy. Zachęcam parafie, szczególnie parafialne zespoły Caritas, do nieustannej troski o konkretnych ubogich i potrzebujących, zwłaszcza wobec osób w starszym wieku. Jestem przekonany, że bez większego wysiłku można zauważyć osoby, które rzeczywiście potrzebują wsparcia i pomocy.

Konkretne zaangażowanie charytatywne na rzecz drugiego człowieka właśnie w trudnej sytuacji może przyczynić się do ożywienia *miłością miłosierną* struktur naszych parafii, czyniąc je rodziną rodzin. Służba drugiemu człowiekowi to pewna droga, która prowadzi do Chrystusa i do Kościoła. Chrześcijańska *Caritas* jest prawdziwym i przekonującym obliczem Kościoła, do którego budowania wzywa nas Jezus Chrystus. On przecież utożsamia się z odrzuconymi, chorymi, głodnymi i poucza: „wszystko, co czyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili” (por. Mt 25,31-46).

Drodzy Diecezjanie!

Jak zauważa papież Franciszek, „*ta chwila, którą teraz przeżywamy, podała w wątliwość wiele pewników. Czujemy się biedniejsi i słabsi, ponieważ doświadczyliśmy poczucia granic własnych możliwości oraz ograniczenia wolności. Utrata pracy, czułości naszych bliskich, jak również brak zwyczajnych relacji międzyosobowych, otwarły nagle horyzonty, które odzwyczailiśmy się już dostrzegać. Nasze bogactwa duchowe i materialne zostały postawione pod znakiem zapytania, i odkryliśmy strach. Zamknięci w ciszy naszych domów, odkryliśmy, jak bardzo jest ważna prostota oraz zwrócenie oczu na to, co istotne. Dojrzeliliśmy do potrzeby nowego braterstwa, zdolnego do wzajemnej pomocy i szacunku*”. Nie marnujmy tej szansy pamiętając, że znakiem i symbolem czasu pandemii powinna być ręka wyciągnięta w geście pomocy do ubogiego!

Zachęcam serdecznie duszpasterzy i wiernych do poszukiwania wszelkimi środkami komunikacji najślabszych, najbardziej potrzebującym członków Mistycznego Ciała Chrystusa – biednych materialnie, ale także ubogich w duchu, samotnych, odrzuconych, chorych, cierpiących, osoby w izolacji i kwarantannie. Szukajmy sposobów, aby w tym trudnym czasie, przestrzegając przepisów i zalecanych norm sanitarnych, wyciągać do nich ręce, czynić nasze ręce narzędziami braterskiej i siostrzanej miłości, solidarności i pomocy.

Wszystkim zaangażowanym w organizację Światowego Dnia Ubogich i tym, którzy troszczą się w rodzinach o potrzebujących rodziców i krewnych składam szczerę Bóg zapłać i usilnie proszę o dalsze odważne, cierpliwe działanie na rzecz wyjątkowego daru, jakim jest każde ludzkie życie. Dlatego niech nasza modlitwa i pomocna dłoń kierują się też do matek noszących pod sercem nowe życie, aby będąc w stanie błogosławionym, otoczone opieką rodziny, troską społeczeństwa i wspólnoty Kościoła, czuły się zawsze bezpieczne.

Drodzy Diecezjanie! Bracia i Siostry!

Wszystkich zapewniam o pamięci w modlitwie, udzielam pasterskiego błogosławieństwa i zapraszam do udziału – dzięki transmisji radia eM i internetowej – we Mszy św. transmitowanej w nadchodząca niedzielę, w uroczystość Chrystusa Króla o godz. 12:00 z katowickiej katedry.

† Wiktor Skworc
ARCYBISKUP METROPOLITA
KATOWICKI

Katowice, 12 listopada 2020 r.
VA I – 95/20